

ค้นหาจาก ชื่อบทความ, บทคัดย่อ, คำสำคัญ

Q

Advanced Search

- [เกี่ยวกับ TCI](#)
- [ฐานข้อมูล TCI](#)
- [คำ T-JIF](#)
- [เกณฑ์คุณภาพวารสาร](#)
- [ThaiJO](#)
- [FAQ](#)
- [TH EN](#)
(eng/)

Advanced Search

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

Show

10

 entries

Search: lawarath

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E-ISSN	TCI Tier	Date for next submission
587	Lawarath Social e-Journal	–	–	2697-5211	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2565

Showing 1 to 1 of 1 entries (filtered from 951 total entries)

Previous

1

Next

Thai-Journal Citation Index Centre (https://tci-thailand.org/)

เราใช้คุกกี้บนเว็บไซต์ของเราเพื่อให้คุณได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมากที่สุดโดยจดจำความชอบของคุณและเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงเว็บไซต์ของเรา

แสดงว่าคุณยินยอมให้ใช้คุกกี้ทั้งหมด (อ่านข้อมูลเพิ่มเติม)

Cookie settings

ACCEPT

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

แสดงว่าคุณยินยอมให้ใช้คุกกี้ทั้งหมด (อ่านข้อมูลเพิ่มเติม)

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

แสดงว่าคุณยินยอมให้ใช้คุกกี้ทั้งหมด (อ่านข้อมูลเพิ่มเติม)

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

https://tci-thailand.org/?p=3796

1/1

ที่ อว ๐๖๒๘.๐๕/๒๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง การให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีอีโอเกะ จังหวัดซีอีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น: แนวทางที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ผู้เขียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร Lawarath Social E-Journal คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ซึ่งได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index: TCI) ให้อยู่ในกลุ่ม ๒ (Tier ๒) ตั้งแต่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ นั้น ขณะนี้ผลงานของท่านได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรอง (Peer Review) เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ กองบรรณาธิการจะดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสาร Lawarath Social E-Journal ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์เทพ ประภากร)

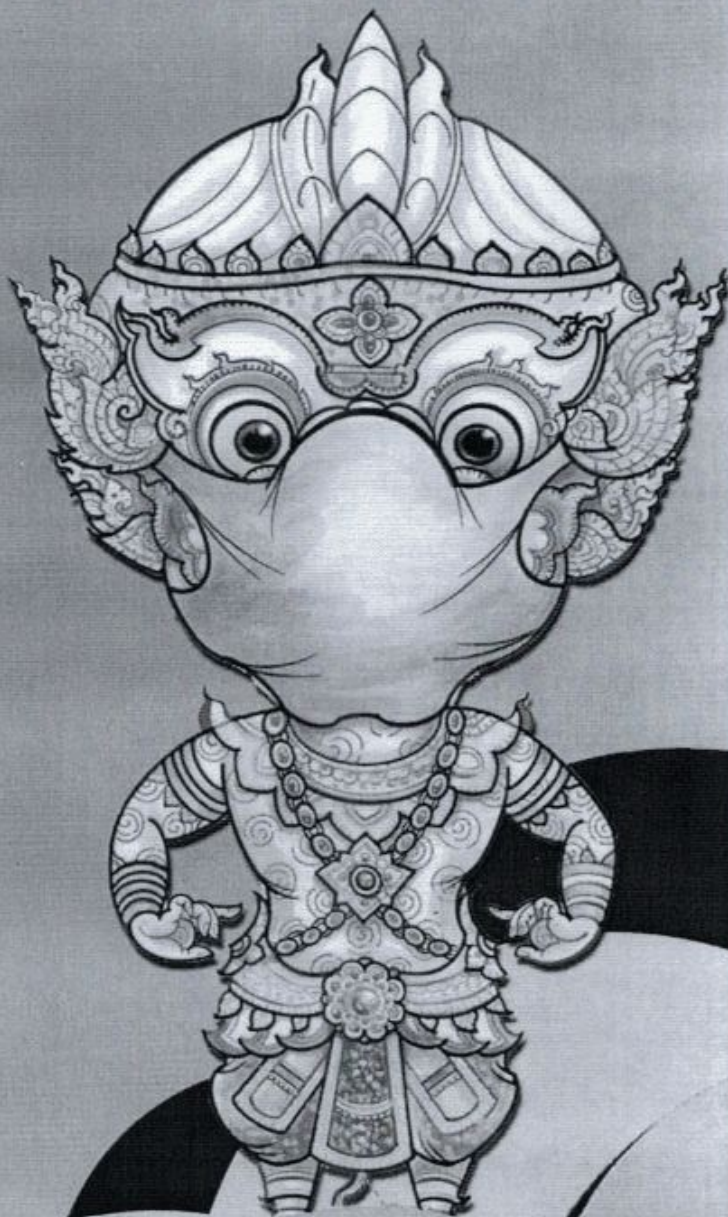
บรรณาธิการวารสาร Lawarath Social E-Journal
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

กองบรรณาธิการวารสาร Lawarath Social E-Journal
โทร. ๐ ๓๖๔๒ ๗๔๘๕ – ๘๓ ต่อ ๒๓๑, ๐ ๓๖๔๑ ๑๑๕๐
โทรสาร ๐ ๓๖๔๑ ๑๑๕๐
E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

Lawarath Social e-Journal

ISSN (ONLINE) 2697-5211

Vol. 3 No.2 May-August 2021

STAY
SAFE

Social Department
Humanities &
Social Sciences
Thepsatri Rajabhat University

Lawarath Social E – Journal

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน/ ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม/ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ในมิตสวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
2. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ในมิตสวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสาร Lawarath Social E – Journal:

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและการจัดการทรัพยากรและรายได้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรรัตน์ บริสุทธิ์

อาจารย์สุธินี วงศ์วัฒนากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลิดา แสนวิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิวิมล สุทธิสาร

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ: อาจารย์ภูเทพ ประภากร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: อาจารย์ปริญญากัญจน์ ใจสอาด และอาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ

ศิลปกรรม: นางสาวสุนทรี รื่นชู

ภาพปก: อาจารย์ปริญญากัญจน์ ใจสอาด และ อาจารย์ณฤทธิ์ ประจงแต่ง

สำนักงาน: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถนนนารายณ์มหาราช อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-411150 โทรศัพท์มือถือ 064-332-7383

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

กองบรรณาธิการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ศิลปาสันตน์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดั่งนภสร ณ ป้อมเพชร์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์
ราชวิทยาลัย ขอนแก่น
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14. ดร.จันทร์ฉาย จันทร์ลา	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นุ่มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอติชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ศิลปาสันตน์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ อมรณิขศักดิ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา คุณดิลกณัฐวสา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธาสินี ศิริโกคาภิรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ภูริพงศ์	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.ดิฐภัทร บวรชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตังนภสร ณ ป้อมเพชร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ขอนแก่น
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประมะ แขวงเมือง มหาวิทยาลัยนครพนม
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล สิมมา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย นครสวรรค์
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณกร ทัพ่ประยูร สถาบันรัชต์ภาคย์
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช ไสยกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ร้อยเอ็ด
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ วิเศษ มหาวิทยาลัยนครพนม
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ มหาวิทยาลัยศิลปากร
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลิดา แสนวิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุหลัน กุลวิจิตร มหาวิทยาลัยศิลปากร
33. อาจารย์ ดร.พิชัย แก้วบุตร วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
34. อาจารย์ ดร.พรทิพา จุลสุคนธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
35. อาจารย์ ดร.ภัทราพร โชคไพบูลย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ร้อยเอ็ด
36. อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
37. พ.ต.ท. ดร.ธนพิพัฒน์ สุภาชิตลัทธ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
38. อาจารย์ ดร.เขมิกา ทองเรือง มหาวิทยาลัยนครพนม
39. อาจารย์ ดร.ชุดิมา ไวยสุระสิงห์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
40. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
41. อาจารย์ ดร.สาคร มหาหิงค์ วิทยาลัยพิษณุพนิตติ หนองบัวลำภู
42. อาจารย์ ดร.สุมาลี เอี่ยมสมัย วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพระพุทธบาท
43. อาจารย์ ดร.อาริตา สัมมาร์ตัน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
44. ดร.จรรยา กลัดล้อม นักวิชาการอิสระ

บทบรรณาธิการ

วารสาร Lawarath Social E-Journal ฉบับนี้เริ่มจากบทความของ พรณา สมสกุล และ นิตยา ลินเฮาว์ เรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาล ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

บทความของ วีรศักดิ์ ขำเกิด, วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และมยุรี รัตนเสริมพงศ์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง”

บทความของ โสภุโตะ ชิบาซากิ, นคร ละลอกน้ำ, พัสกร แนวปราณีต และณฐาภพ สมคิด เรื่อง “การพัฒนาแอปพลิเคชันบทเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”

บทความของ นวคุณ รักซ้อน, วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และมยุรี รัตนเสริมพงศ์ เรื่อง “แนวทาง การป้องกันปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายของที่ทำการปกครองจังหวัดสระบุรี”

บทความของ อธิภัทร กิจจารักษ์ เรื่อง “การให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น: แนวทางที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย”

บทความของ สุวรรณา พันแสง และเบญจพร นวลประเสริฐ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี”

บทความของ เนตรน้ำทิพย์ บุตดาวงค์ และกนกพร นุ่มทอง เรื่อง “กลวิธีการดัดแปลงเพลง ภาษาจีนเป็นเพลงภาษาไทย กรณีศึกษา “อัลบั้มเพลงรัก 2 ภาษาจีน-ไทย ชุดที่ 4” ของ สุวรรณา ชนากานต์”

บทความชิ้นสุดท้ายโดย พชรนันท์ ขำมะโน และวิชากร เสงขภูกุล เรื่อง “ปัจจัยจูงใจในการทำงาน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท รอยัลแคนดิเดสทรีส์ จำกัด และบริษัท รอยัลฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)”

ภูเทพ ประภากร
บรรณาธิการวารสาร

สารบัญ

	หน้า
ข้อมูลวารสาร	(1)
กองบรรณาธิการ	(2)
บทบรรณาธิการ	(4)
สารบัญ	(5)
การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุตามนโยบายของรัฐบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	1
: พรนภา สมสกุล และนิตยา สีนเฮว	
การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง	13
: วีรศักดิ์ ขำเกิด, วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และมยุรี รัตนเสริมพงศ์	
การพัฒนาแอปพลิเคชันบทเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	31
: โสภโตะ ชีบาซากิ, นคร ละลอกน้ำ, พัสกร แนวปราณีต และณฐาภพ สมคิด	
แนวทางการป้องกันปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายของที่ทำการปกครอง จังหวัดสระบุรี	47
: นวคุณ รักซ้อน, วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และมยุรี รัตนเสริมพงศ์	
การให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น: แนวทางที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย	63
: อธิภัทร กิจจารักษ์	
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	79
: สุวรรณา พันแสง และเบญจพร นวลประเสริฐ	
กลวิธีการดัดแปลงเพลงภาษาจีนเป็นเพลงภาษาไทย กรณีศึกษา “อัลบั้มเพลงรัก 2 ภาษาจีน-ไทย ชุดที่ 4” ของ สุวรรณา ชนากานต์	95
: เนตรน้ำทิพย์ บุตดาววงศ์ และกนกพร นุ่มทอง	
ปัจจัยจูงใจในการทำงานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท รอยัลแคนธินด์สตรีส์ จำกัด และบริษัท รอยัลฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	117
: พชรนันท์ ขำมะโน และวิชากร เสงษ์ภูิกุล	

Public Services for Shizuoka City's Elders, Shizuoka Province, Japan: Appropriate Models for Thailand

Teeraphat Kitjarak

Master of Public Administration Program, Phetchabun Rajabhat University.

Corresponding Author: teeraphat.kit@pcru.ac.th

Received: July 4, 2021 Revised: July 15, 2021 Accepted: August 6, 2021

Abstract

Japan has entirely become the world's first country moved towards the 'super-aged society', which reflects its government's experiences in providing elders' services. This qualitative study aims at examining public services managed for elders in Shizuoka Province of Japan as well as suggesting public service models that proper for Thai elders. To accomplish the study's objectives, the data was gathered from various sources: documents concerning concepts and patterns in giving Japanese elders' services, related laws, including service forms of the Office of Shizuoka city. Content analysis and participant observation were used to analyze the data.

Research findings revealed that the public services, of the city explored, give priority to the elderly and deprived population who are unemployed. Lands are taken advantages by the Office differently. Various forms of the public services focus on the elders' life, to keep them safe and healthy. For Thailand, the Provincial Administrative Organizations should manage the public services based on the New Public Service (NPS). It involves all sectors' collaboration and specifically the populations' awareness of public interest.

Keywords: Public Services, Elders, Shizuoka

การให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิชิโอกะ จังหวัดชิชิโอกะ ประเทศญี่ปุ่น: แนวทางที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

ธีรภัทร กิจจาร์ักษ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Corresponding Author: teeraphat.kit@pcru.ac.th

ได้รับบทความ: 4 กรกฎาคม 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 15 กรกฎาคม 2564 ตอรับตีพิมพ์: 6 สิงหาคม 2564

บทคัดย่อ

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศแรกในโลกที่มีสังคมสูงวัยระดับสุดยอด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ในการให้บริการผู้สูงอายุ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิชิโอกะ จังหวัดชิชิโอกะ ประเทศญี่ปุ่น และเพื่อนำเสนอแนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและรูปแบบการให้บริการผู้สูงอายุประเทศญี่ปุ่น กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรูปแบบการให้บริการในพื้นที่สำนักงานเมืองชิชิโอกะ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่า การให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิชิโอกะ ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในด้านโอกาสการประกอบอาชีพ สำนักงานสามารถใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้หลากหลาย การให้บริการผู้สูงอายุในรูปแบบต่างๆ มุ่งเน้นความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาวะที่ดี สำหรับแนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย ต้องมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดบริการสาธารณะให้กับผู้สูงอายุ ต้องวางอยู่บนพื้นฐานของการบริการสาธารณะใหม่ (NPS) โดยต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะประชาชนที่ต้องตระหนักรู้ในคุณค่าและคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะร่วมกัน

คำสำคัญ: การบริการสาธารณะ, ผู้สูงอายุ, ชิชิโอกะ

บทนำ

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศแรกในโลกที่ได้ชื่อว่ามีสังคมสูงวัยระดับสุดยอด (Super-aged Society) กล่าวคือ เป็นสังคมที่มีประชากรอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 21 ของประชากรทั้งหมด โดยรัฐบาลกลางทำหน้าที่การกระจายอำนาจให้รัฐบาลส่วนท้องถิ่นจ้างเหมาบริการส่วนใหญ่จากหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไร ให้เป็นผู้จัดบริการสาธารณะในด้านการดูแลผู้สูงอายุ (ปกรณ์ ศิริประกอบ, 2560, หน้า 39-64) จากข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563 ประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 66,186,727 โดยมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 11,627,130 คน คิดเป็น 17.57% (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2564) และมีการคาดการณ์ว่า ในปี 2574 หรือ 10 ปีจากนี้ ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอด (Super-aged Society) และคาดการณ์ว่าจะมีผู้สูงอายุเกินกว่า 17 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561) แต่พบว่าการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ยังไม่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะภาครัฐต้องเตรียมความพร้อมที่จะดูแลสังคมผู้สูงอายุที่ขยายตัวในอนาคต

จากจำนวนผู้สูงอายุและสัดส่วนผู้สูงอายุของประเทศไทยเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็ว ทำให้เกิดแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อสร้างจิตสำนึกให้คนในสังคมตระหนักถึงผู้สูงอายุในฐานะบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคม 2) เพื่อให้ประชากรทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมการและมีการเตรียมการเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ 3) เพื่อให้ผู้สูงอายุดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี พึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตและมีหลักประกัน 4) เพื่อให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการกิจด้านผู้สูงอายุ 5) เพื่อให้มีกรอบและแนวทางปฏิบัติสำหรับส่วนต่างๆ ในสังคมทั้งภาคประชาชน ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ปฏิบัติงานอย่างประสานสอดคล้องกัน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหนึ่งในองค์กรในนามภาครัฐที่สำคัญ เนื่องจากเป็นองค์กรในพื้นที่ที่ใกล้ชิดกับประชาชน มีความเข้าใจ เข้าถึงและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว งานวิจัยของสิริมาส หมื่นสาย, และอมร หวังอัครางกูร (2561) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและบทบาทของท้องถิ่นด้านการจัดสวัสดิการและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ในการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) โดยใช้การวิจัยแบบผสม (Mix Research) พบว่า สภาพปัญหาของท้องถิ่นด้านสุขภาพ พบว่า ปัญหาที่พบในด้านนี้คือหน่วยบริการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพยังมีน้อย การให้บริการในพื้นที่ห่างไกลที่ยังไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างต่อเนื่อง ด้านสังคมพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุนั้นมีการรวมกลุ่มที่เกิดจากความต้องการอย่างแท้จริงของผู้สูงอายุน้อยมาก มีปัญหาเรื่องงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วม ด้านเศรษฐกิจพบว่าผู้สูงอายุเป็นวัยที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้มากนัก สิ่งที่ได้ทำคือการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมุ่งงานทำในระยะเวลาที่ไม่มากนักแต่ที่ยังขาดคือในครัวเรือนไม่สามารถลงทุนสร้างอาชีพให้กับผู้สูงอายุได้เองและด้านที่อยู่อาศัยพบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นคือหลายๆ ครัวเรือนไม่งบประมาณในการก่อสร้าง หรือจัดสถานที่ให้สะดวก เช่น ไม่มีราวจับ ไม่มีทางเดิน ทางลาด ลักษณะบ้านที่ไม่มีความมั่นคงแข็งแรง ในตัวบ้านมีพื้นต่างระดับ ซึ่งจะทำให้ผู้สูงอายุมีปัญหาในการเดินในบริเวณบ้านได้ สำหรับบทบาทของท้องถิ่นด้านสุขภาพพบว่าท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมในการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างต่อเนื่องให้กับประชาชน ด้านสังคมพบว่าท้องถิ่นตระหนักถึงบทบาทในการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัว

อย่างเหมาะสม ด้านเศรษฐกิจพบว่าท้องถิ่นมีบทบาทด้านการศึกษาวิธีการจัดสรรเงินเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเพียงพอก่อนเข้าสู่ผู้สูงอายุ และด้านที่อยู่อาศัยพบว่าท้องถิ่นมีบทบาทด้านการศึกษาจัดตั้งสถานสงเคราะห์ บ้านพักคนชราของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่เมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นบริบทในการดูแลผู้สูงอายุ ศักยภาพของท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การดูแลสุขภาพ แต่สิ่งที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงคือ เมืองซีซีโอเกะ นั้นมีการดูแลผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบ และมีความพร้อมด้วยปัจจัยด้านกายภาพมากกว่าท้องถิ่นในประเทศไทยนำมาประยุกต์ใช้ ไม่ว่าจะเป็นอาคารที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ซึ่งมีระบบการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกภายนอก การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสำนักงาน การให้บริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ และมีระบบการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุอย่างชัดเจน ซึ่งในระบบการบริหารจัดการของเมืองซีซีโอเกะนั้นหากนำมาประยุกต์ใช้กับบริบทสังคมไทย สิ่งที่ต้องทำการในเริ่มต้นนั้น มีความจำเป็นต้องพัฒนาด้านใดบ้าง และการนำมาประยุกต์ใช้กับสังคมผู้สูงอายุในสังคมไทยนั้นต้นแบบของเมืองซีซีโอเกะ จะมีความเหมาะสมหรือไม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุของประเทศญี่ปุ่น ในฐานะเป็นประเทศที่มีความพร้อมในการบริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ในการวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่เมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสภาพบริบทสังคมไทย สำหรับในบางประเด็นที่ได้ศึกษานั้นหากการนำมาใช้ไม่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุในสังคมจะสามารถนำแนวคิด หรือต้นแบบเมืองที่พัฒนาแล้วไปใช้ในการบริหารจัดการ หรือสนับสนุนศักยภาพของผู้สูงอายุด้านอื่นอย่างไร พร้อมทั้งนำเสนอแนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น และนำเสนอแนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาเกี่ยวกับการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุ การเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดจนการวิเคราะห์และตีความหมายข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสังคมผู้สูงอายุ ประเทศญี่ปุ่น แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุในประเทศไทย พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 บทความวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดพื้นที่วิจัย คือ เมืองชิซึโอกะ จังหวัดชิซึโอกะ ประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากจังหวัดชิซึโอกะ เป็นจังหวัดที่มีผู้สูงอายุมีอายุชัวยยืนยาวที่สุดในประเทศญี่ปุ่น (Shizuoka Prefecture, Health & Welfare, 2021) ในพื้นที่นี้เป็นเมืองที่รองรับความเจริญที่ขยายจากโตเกียวและเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะเป็นพื้นที่ปลูกชาเขียวขนาดใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น เป็นเมืองที่เป็นพื้นที่ตั้งของภูเขาไฟฟูจิ โดยในแต่ละปีจะมีผู้สูงอายุเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นจำนวนมาก และด้วยความเป็นเมืองขยาย ผู้สูงอายุเมื่อเกษียณอายุเลือกที่จะมาอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับในพื้นที่ได้ริเริ่มการพัฒนาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุอย่างมีศักยภาพ เช่น นโยบายด้านสุขภาพฉบับที่สาม (The Third Fujinokuni Health Improvement Plan) โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น (Shizuoka Prefecture, Health & Welfare, 2021) และมีการพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการและชุมชน (Academic and Community Partnerships) โดยสถาบันการศึกษาให้ความรู้ไม่เพียงแต่นักศึกษาเท่านั้น ยังให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่คนในชุมชนท้องถิ่น รวมถึงสนับสนุนโครงการวิจัยเพื่อศึกษาประเด็นปัญหาที่สำคัญ (Shizuoka Prefecture, Education & Research, 2021) ด้วยศักยภาพของพื้นที่ที่เป็นจุดเด่นและเหมาะสมกับผู้สูงอายุ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาศักยภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุในเมืองนี้

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการเก็บและรวบรวมข้อมูลมีวิธีการเก็บตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1) เพื่อศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิซึโอกะ จังหวัดชิซึโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสังคมผู้สูงอายุประเทศญี่ปุ่น แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการให้บริการในพื้นที่สำนักงานเมืองชิซึโอกะ เขตชิมิชิ

วัตถุประสงค์ที่ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย เป็นการนำผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มาเป็นกรอบในการนำเสนอประเด็นสำคัญที่เหมาะสมกับบริบทสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการการวิเคราะห์เนื้อหา ร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในด้านของบริบทด้านกายภาพ การสัมภาษณ์ผู้สูงอายุในพื้นที่สรุปและนำเสนอประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิซึโอกะ จังหวัดชิซึโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

ผลการวิจัย

การศึกษการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิซึโอกะ ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองชิซึโอกะ จังหวัดชิซึโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ประกอบด้วยเกาะมากมายเกือบ 7,000 เกาะในปี พ.ศ. 2552 มีประชากรอยู่ประมาณ 127.5 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้มีสัดส่วนของผู้สูงอายุ (มากกว่า 65 ปี) อยู่ที่

ร้อยละ 23 ทำให้ญี่ปุ่นมีภาวะประชากรสูงอายุ (Aged Population) นับเป็นประเทศที่ต้องเผชิญกับปัญหาการเพิ่มของประชากรผู้สูงอายุรุนแรงกว่าประเทศอื่นในภูมิภาคนี้ สำหรับเมืองชิชิโอกะ การดูแลผู้สูงอายุเป็นไปตามนโยบายการดูแลผู้สูงอายุของประเทศ บทบาทการจัดสวัสดิการของส่วนการปกครองท้องถิ่น สืบเนื่องจากสถานะที่ประเทศญี่ปุ่นมีประชากรสูงอายุเพิ่มมากขึ้นและกระแสในเรื่องการกระจายอำนาจในช่วงทศวรรษที่ 1990 ได้มีการออกกฎหมาย Community Health Law ในปี ค.ศ. 1994 ทำให้เกิดระบบสาธารณสุขที่เน้นชุมชน หรือ Community-Based Public Health System โดยได้มีการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ทางด้านสุขภาพให้กับรัฐบาลท้องถิ่น ในระดับจังหวัด และในระดับเทศบาล

ระดับจังหวัด รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการและวางแผนการให้บริการสุขภาพในจังหวัดนั้นๆ โดยอาจมีการจัดจ้างจากภายนอก (Outsourcing) ตามความเหมาะสมในการให้บริการทางการแพทย์ต่างๆ เช่น การตรวจทางแล็บ นอกจากนี้ยังมีความรับผิดชอบในการให้บริการทางการแพทย์ขั้นทุติยภูมิที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้

ส่วนระดับเทศบาล มีหน้าที่ในการให้บริการด้านสุขภาพต่างๆ เช่น ด้านผดุงครรภ์ สุขภาพแม่และเด็ก โภชนาการ สวัสดิการผู้สูงอายุ ฯลฯ โดยจะมีศูนย์อนามัยเทศบาล (Municipal Health Centre) เป็นศูนย์การให้บริการหลักในแต่ละชุมชน เทศบาลได้รับมอบหมายให้ทำแผนยุทธศาสตร์ในการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ หรือ The Year Strategy for Promotion of Health and Welfare Services for the Aged และเป็นผู้รับผิดชอบในการให้บริการเหล่านี้ สำหรับผู้สูงอายุในพื้นที่โดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างภาคสุขภาพและภาคสวัสดิการสังคม ซึ่งการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการได้นั้นเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการช่วยเหลือผู้พิการในสังคมให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติโดยการปรับเปลี่ยนการให้บริการสุขภาพให้เป็นในลักษณะของการให้บริการตามครัวเรือนแทนที่จะให้ประชาชนมาใช้บริการที่ศูนย์บริการในบริบทของพื้นที่นั้น จุดเด่นที่สำคัญในการดูแลผู้สูงอายุที่สำคัญและเป็นตัวแบบของการดูแลผู้สูงอายุ คือ การบริการสาธารณะ การปรับปรุงภูมิทัศน์ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ ซึ่งผลการศึกษานำเสนอได้ดังนี้

1.1 ภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกสำนักงาน

สำนักงานเมืองชิชิโอกะ เขตชิมิสึ เป็นหนึ่งในสามสำนักงานหลักที่ให้บริการกับประชาชนเมืองชิชิโอกะ ภูมิทัศน์ภายนอกสะอาด เป็นระเบียบ ประกอบด้วย อาคารสำนักงานหลัก มีที่จอดรถเพียงพอต่อผู้มาติดต่อ มีพื้นที่จอดรถและช่องทางเข้าสำนักงานสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ อีกทั้งยังมีรถเข็นไว้บริการด้วย

ภาพ 1 พื้นที่จอดรถบริเวณหน้าสำนักงาน*

ภาพ 2 พื้นที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ*

ภาพ 3 ทางเข้า – ออก สำนักงาน*

ภาพ 4 ทางเข้า – ออกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ*

ภาพ 5 รถเข็นสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ*

ภาพ 6 ทางเดินภายในสำหรับผู้พิการทางสายตา*

1.2 การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสำนักงาน

เมื่อเข้ามาในสำนักงานเมืองซีอีโอเกะ จะพบร้านขนมและเครื่องดื่มที่น่าสนใจ คือ พนักงานในร้านประกอบด้วย ผู้สูงอายุ ผู้พิการที่ได้รับโอกาสในการประกอบอาชีพ นอกจากขนมและเครื่องดื่ม ยังมีการจัดสัดส่วนพื้นที่ให้ขายสินค้าและของที่ระลึกจากการผลิตของกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส จัดสัดส่วนสำหรับประชาสัมพันธ์ทีมฟุตบอลในพื้นที่เดียวกัน ส่วนชั้นใต้ดินมีร้านอาหารไว้บริการ

ภาพ 7 ร้านขนมและเครื่องดื่ม*

ภาพ 8 ผลิตภัณฑ์จากกลุ่มต่างๆ*

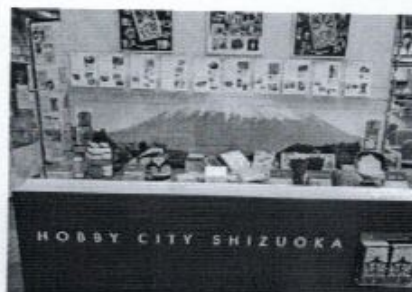

ภาพ 9 พื้นที่ประชาสัมพันธ์*

ภาพ 10 ร้านอาหารภายในสำนักงาน
ทีม Shimizu S – Pulse*

1.3 การให้บริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์

เมื่อเดินผ่านพื้นที่ให้บริการขนมและเครื่องดื่ม พื้นที่ส่วนนี้จัดให้เป็นพื้นที่สำหรับบริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ มีเอกสารที่จัดใส่ช่องต่างๆ ให้หยิบได้ง่าย จนถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยสำหรับการสืบค้นข้อมูล และยังมีจุดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและบริการของเมืองชิซึโอกะ

ภาพ 11 การใช้เทคโนโลยี
ในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร*

ภาพ 12 การประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยว*

1.4 การให้บริการสำหรับผู้สูงอายุ

สำนักงานเมืองชิซึโอกะ จัดพื้นที่ให้บริการสำหรับผู้สูงอายุอยู่ชั้นล่าง ถัดจากบริเวณร้านขนมและเครื่องดื่ม พื้นที่ทางเดินของสำนักงานถูกออกแบบไว้สำหรับผู้พิการทางสายตาสามารถเดินไปติดต่อได้ด้วยตนเอง ป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่โดดเด่น ชัดเจน มีการจัดสัดส่วนการให้บริการผู้พิการและผู้สูงอายุในพื้นที่เดียวกัน มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ด้วยความสุภาพเพียงพอและมีระบบการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง

ภาพ 13 เจ้าหน้าที่ของแผนกผู้สูงอายุ*

ภาพ 14 เอกสารสำหรับให้บริการ
สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ*

ภาพ 15 แผนกผู้พิการ (ด้านซ้าย)*

ภาพ 16 แผนกผู้สูงอายุ (ด้านขวา)*

2. แนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย

จากการศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางการให้บริการสาธารณะที่เหมาะสมกับประเทศไทยดังนี้

2.1 ส่งเสริมกิจกรรมที่เหมาะสมกับการดูแลผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งเป็นการสร้างความภูมิใจให้กับผู้สูงอายุ เช่น ที่ลาดชัน ช่องทางการติดต่อขอรับบริการจากภาครัฐที่เป็นช่องทางเฉพาะของผู้สูงอายุ การให้บริการสุขภาพ มาตรการส่งเสริมให้เกิดการใช้ชีวิตที่ปลอดภัย เป็นต้น

2.2 ส่งเสริมการทำความร่วมมือกันเชิงภาคีเครือข่าย เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการร้านค้า ผู้รับบริการ การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ

2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรริเริ่มกฎหมายหรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินและสุขภาพของคนวัยเริ่มทำงาน เพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีวิตต่อไปเมื่อเข้าสู่ช่วงสูงอายุ

2.4 ควรจัดทำบัญชีเพื่อขึ้นทะเบียนให้ผู้ใกล้ชิดผู้สูงอายุ เช่น บุตร หลาน ญาติ หรือผู้ที่อาศัยอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุเข้าใจและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ เป็นต้น

2.5 ควรจัดเตรียมเกี่ยวกับการจัดทำโรงเรียนผู้สูงอายุหรือศูนย์การเรียนรู้อย่างจริงจัง อาจอยู่ในรูปแบบสถานกิจกรรมหรือพื้นที่สำหรับผู้สูงอายุ ในที่นี้หมายถึงสถานที่ที่จะให้ผู้สูงอายุได้รวมตัวกันเป็นสังคมของผู้สูงวัย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษานำเสนอประเด็นในการศึกษาเพื่ออภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์การศึกษาที่ 1 เพื่อศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีอีโอเกะ จังหวัดซีอีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น ผลการศึกษากิจกรรมสาธารณะ การปรับปรุงภูมิทัศน์ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ ดังนี้

1. ภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกสำนักงาน การออกแบบพื้นที่สำหรับผู้สูงอายุ เป็นไปอย่างเหมาะสม จัดให้มีสถานที่จอดรถที่ไม่ไกลจากทางเข้าสำนักงาน ทางลาดให้รองรับความต้องการของผู้มาติดต่อที่เป็นผู้สูงอายุและผู้พิการ โดยเฉพาะผู้พิการทางสายตาสามารถเดินทางมาติดต่อภายในสำนักงานได้ด้วยตนเอง ผู้รับบริการไม่ว่าจะมีข้อจำกัดทางร่างกายรู้สึกถึงการได้รับบริการที่เสมอภาคเท่าเทียม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐธิดา จุมปา, และเพ็ญพักตร์ ไชยบุรุษ (2561) ได้วิจัยเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างความเสมอภาคในสังคม:กรณีศึกษาชุมชนชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่าสถานที่ราชการ ศูนย์รวมการจัดกิจกรรม เช่น ศาลาประชาคม สถานที่จัดกิจกรรมทางศาสนา หรือแม้กระทั่งบ้านของผู้นำชุมชน ควรมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับการใช้บริการของผู้สูงอายุและผู้พิการ เช่น ห้องน้ำ รถเข็น ไม่เท้าช่วยพยุงเดิน (Walker) ทางลาด ไว้บริการอำนวยความสะดวกในการมาร่วมกิจกรรม จะทำให้ผู้สูงอายุและผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับคนในชุมชน ช่วยเหลือตนเองได้ ไม่รู้สึกแบ่งแยกและสามารถอยู่ร่วมกับคนในชุมชนได้โดยพึงพิงผู้อื่นน้อยที่สุด อันเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างความเสมอภาคในสังคม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา อาจสันเทียะ, และพรนภา คำพราว (2557) ได้วิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการดูแลสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนซึ่งผลการศึกษาพบว่าสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยเข้าถึงได้ และการเอาใจใส่ทั้งสิ่งแวดล้อมในหน่วยบริการในชุมชนและที่บ้านจะก่อให้เกิดพลังความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นบนฐานวัฒนธรรมของตนเองและเป็นรากฐานสำคัญสำหรับสร้างรูปแบบการดูแลผู้สูงอายุที่เข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป ดังนั้นในการจัดภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกสำนักงานเพื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทย ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้มาติดต่อที่เป็นผู้สูงอายุและผู้พิการ ต้องมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับการใช้บริการ มีความปลอดภัยและทุกคนต้องเข้าถึงได้

2. การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสำนักงาน ในด้านของการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ความโดดเด่นของสำนักงานเมืองซีอีโอเกะ ซึ่งมักไม่ปรากฏในประเทศไทย คือการให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ เห็นได้จากการมีร้านจำหน่ายสินค้า อาหารและเครื่องดื่มในสำนักงานที่เป็นหน่วยงานของรัฐ สิ่งสำคัญคือการให้โอกาสในการประกอบอาชีพของผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมให้กลุ่มผลิตสินค้ามาจำหน่าย เป็นเพราะภาครัฐของประเทศญี่ปุ่นยังเชื่อมั่นในศักยภาพของผู้สูงอายุซึ่งในประเทศไทย การจ้างงานของภาครัฐสำหรับผู้สูงอายุยังไม่เปิดกว้างในเชิงนโยบายและ

กฎหมาย ภาครัฐควรใช้ศักยภาพผู้สูงอายุในท้องถิ่นให้คุ้มค่า เช่น ให้ความรู้และร่วมทำกิจกรรมกับโรงเรียนเด็กเล็กในท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวัย สอดคล้องกับ จุฬามาต ทรัพย์แสนดี (2563) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุด้านการพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวุฒิ จำปางาม (2562) ได้วิจัยเกี่ยวกับการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม สุขภาวะที่ดีของสังคมสูงวัย ผลการวิจัยพบว่า ควรขยายโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุคนไทย เพราะในปัจจุบันผู้สูงอายุมีสุขภาพดีและอายุยืนกว่าในอดีตที่ผ่านมา การขยายอายุการทำงานเป็นทางเลือกหนึ่งในภาวะที่มีปัญหาขาดแคลนแรงงาน ผู้สูงอายุที่ทำงานวิชาการหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีความชำนาญเฉพาะด้านควรได้รับการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาเกษียณอายุแล้วแต่กรณีตามความเหมาะสม เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ยังเป็นทรัพยากรที่สำคัญและยังสามารถสร้างประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้ทั้งนี้รัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2559 การจ้างงานผู้สูงอายุในสถานประกอบการแล้ว ดังนั้นการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นต้องให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ เกิดการทำร่วมกันเชิงภาคีเครือข่ายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการร้านค้า ผู้รับบริการ การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดีได้รับการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาเกษียณอายุต่อไปอีกอย่างเหมาะสม

3. การให้บริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ ในด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ของเมืองซีอีโอเกะ มีการให้บริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ของสำนักงานเมืองซีอีโอเกะที่มีความโดดเด่น ความพร้อมของข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายโดยการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนให้เข้าถึงข้อมูลด้วยตนเองได้ง่ายมากขึ้น สามารถส่งการด้วยเสียงหรือการพิมพ์เพื่อสืบค้นได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้สูงอายุ สวัสดิการ สิทธิต่างๆ ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและลดภาระงานให้กับบุคลากรของสำนักงานได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิดารัตน์ สารผล (2561) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการสารสนเทศของผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลมะอี่ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ความต้องการสารสนเทศของผู้สูงอายุ ด้านเนื้อหาสารสนเทศที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตมีความต้องการมาก ได้แก่ เรื่องการดูแลสุขภาพในแต่ละโรค เรื่องเกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมายของผู้สูงอายุ เรื่องจรรยาบรรณ สบายใจ เช่น เรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา เรื่องเกี่ยวกับสวัสดิการ บริการที่รัฐจัดให้ผู้สูงอายุ ดังนั้นในการจัดบริการข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ การนำเทคโนโลยีมาใช้ต้องเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น การส่งการด้วยเสียง การกดปุ่มเพื่อฟังเสียง เพื่อให้ผู้สูงอายุเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและสะดวกมากที่สุด

4. การให้บริการสำหรับผู้สูงอายุ บริบทสำคัญของการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีอีโอเกะเป็นการให้บริการที่มีลักษณะของการให้บริการสาธารณะใหม่ (NPS) เห็นได้จากรูปแบบการให้บริการตั้งแต่การให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภายในสำนักงานผ่านร้านจำหน่ายสินค้าและการบริการเป็นไปแบบลักษณะเชิงรุก กล่าวคือ การสร้างความเสมอภาคในการบริการสาธารณะอย่างชัดเจนผ่านการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในและภายนอกสำนักงาน รวมถึงการเริ่มการใช้เทคโนโลยีรับมือกับข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา

สอดคล้องกับ อภิชาติ สุขสุเมธ, และนิตยา สีนะว (2563) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังกกพ อำเภอปรามบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ภาวะผู้นำ กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ การประชาสัมพันธ์และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการให้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังกกพ อำเภอปรามบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความราบรื่นและประสบผลสำเร็จทำให้ผู้ที่มารับบริการมีความพึงพอใจ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ รักษาติเจริญ (2557) ศึกษาเกี่ยวกับงานบริการงานสาธารณะ ถือเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมพื้นฐานข้อคิดสำคัญของการบริหารงานบริการสาธารณะ ต้องประกอบด้วย หลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร (Relevant) 2) การสร้างความเสมอภาคในสังคม (Social Equity) 3) การจัดสรรค่านิยมในสังคม (Value) และ 4) การพัฒนาสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change) ส่วนสำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้กับผู้สูงอายุ ต้องวางอยู่บนพื้นฐานของ New public service (NPS) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้ ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (Denhardt & Denhardt, 2000) โดยเฉพาะประชาชนที่ต้องตระหนักรู้ในคุณค่าร่วมกัน คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ ดังนั้นในการจัดการบริการสาธารณะที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้น การให้บริการต้องเป็นไปอย่างทั่วถึง ทุกคนเข้าถึงได้ง่าย สะดวกกับผู้สูงอายุ เน้นความปลอดภัยและผู้สูงอายุสามารถใช้ได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกมากที่สุด

วัตถุประสงค์การศึกษาที่ 2 แนวทางการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย

จากผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 2 ดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์และนำเสนอประเด็นสำคัญในการบริหารสาธารณะที่เหมาะสมกับประเทศไทยจากกรณีศึกษาเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น ดังนี้

1. รัฐบาลควรริเริ่มกฎหมายหรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินและสุขภาพของคนวัยเริ่มทำงาน เพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีวิตต่อไปเมื่อเข้าสู่ช่วงสูงอายุ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำบัญชีเพื่อขึ้นทะเบียนให้ผู้ใกล้ชิดผู้สูงอายุ เช่น บุตร หลาน ญาติ หรือผู้ที่อาศัยอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ เข้าใจและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ เป็นต้น รวมถึงให้มีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องแทนผู้สูงอายุกรณีที่ไม่สามารถติดต่อได้ด้วยตนเอง
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ควรจัดเตรียมเกี่ยวกับการจัดทำโรงเรียนผู้สูงอายุหรือศูนย์การเรียนรู้อย่างจริงจัง อาจอยู่ในรูปแบบลานกิจกรรมหรือพื้นที่สำหรับผู้สูงอายุ ในที่นี้หมายถึงสถานที่ที่จะให้ผู้สูงอายุได้รวมตัวกันเป็นสังคมของผู้สูงวัย โดยสังคมของผู้สูงอายุสามารถที่จะตัดสินใจดำเนินการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อจัดทำหลักสูตรการเรียนที่เหมาะสมและสามารถผสมหน่วยกิตในกรณีที่ผู้สูงอายุมีความประสงค์ปรับปรุงวุฒิของตนเองให้สูงขึ้นในอนาคต
4. ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมมือจัดเตรียมหลักสูตรที่สอดคล้องกับผู้สูงอายุ เช่น หลักสูตรที่มีการส่งเสริมพัฒนาให้สมองทำงานอย่างเหมาะสมตามวัย หลักสูตรที่ช่วยพัฒนาความจำ หลักสูตรที่สร้างความผ่อนคลายให้กับจิตใจ และหลักสูตรเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับร่างกายด้วยกีฬาที่ไม่อันตราย

5. ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเปิดพื้นที่สำหรับการส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ เช่น การจำหน่ายสินค้าที่ได้จากการผลิตของผู้สูงอายุ เช่น ผักและผลไม้ อาหารและขนมแปรรูป รวมถึงการจ้างงานในชุมชนในร้านกาแฟ ร้านขายของฝาก ร้านขนม เป็นต้น

6. ควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ทำกิจกรรมร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน หรือโรงเรียนในกำกับของท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ อาจอยู่ในรูปแบบของครูพิเศษที่สอนหนังสือในโรงเรียนหรือแนะแนวทักษะการใช้ชีวิตให้กับเด็กในพื้นที่ตนเอง

7. ส่งเสริมกิจกรรมที่เหมาะสมกับการดูแลผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งเป็นการสร้างความภูมิใจให้กับผู้สูงอายุ เช่น ที่ลาดชัน ช่องทางการติดต่อขอรับบริการจากภาครัฐที่เป็นช่องทางเฉพาะของผู้สูงอายุ การให้บริการสุขภาพ มาตรการส่งเสริมให้เกิดการใช้ชีวิตที่ปลอดภัย เป็นต้น

8. ส่งเสริมการทำร่วมกันเชิงภาคีเครือข่าย เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการร้านค้า ผู้รับบริการ การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ

บทสรุป

สำหรับการศึกษาการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเมืองซีซีโอเกะ จังหวัดซีซีโอเกะ ประเทศญี่ปุ่น เพื่อนำมากำหนดแนวทางที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยนั้น พบว่าการบริการสาธารณะที่เหมาะสมต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่ ต้องมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับการใช้บริการ มีความปลอดภัยและทุกคนต้องเข้าถึงได้ การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นต้องให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุเกิดการทำร่วมกันเชิงภาคีเครือข่ายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการร้านค้า ผู้รับบริการ การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดีได้รับการพิจารณาให้ขยายระยะเวลาเกษียณอายุต่อไปอีกอย่างเหมาะสมในการจัดบริการข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ การนำเทคโนโลยีมาใช้ต้องเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น การส่งการด้วยเสียง การกดปุ่มเพื่อฟังเสียง เพื่อให้ผู้สูงอายุเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและสะดวกมากที่สุด การให้บริการต้องเป็นไปอย่างทั่วถึง ทุกคนเข้าถึงได้ง่าย มีความสะดวกกับผู้สูงอายุ เน้นความปลอดภัย และผู้สูงอายุสามารถใช้ได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยงานภาครัฐควรกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินและสุขภาพของคนวัยเริ่มทำงาน เพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีวิตต่อไปเมื่อเข้าสู่ช่วงสูงอายุ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำโรงเรียนผู้สูงอายุหรือศูนย์การเรียนรู้ หรือการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดทำหลักสูตรการเรียนกับผู้สูงอายุ
4. ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเสริมสร้างความแข็งแรงด้านร่างกายให้กับผู้สูงอายุผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ โดยกิจกรรมนั้นต้องปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้สูงอายุ

5. ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดพื้นที่สำหรับการส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาสภาพบริบทของผู้สูงอายุเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งกลุ่มเพื่อปฏิสัมพันธ์กัน อาจอยู่ในรูปแบบของการมีความชอบเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน การจัดตั้งชมรมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจ และควรศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของผู้สูงอายุ ให้เข้ากับสภาพสังคมและด้านอารมณ์ เพราะการมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะต้องมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม เพื่อที่จะพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เครือข่ายภูมิภาค มหาวิทยาลัยนเรศวร ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยมา และขอขอบคุณ คุณเนตรดาว วุฒิอิน ที่ช่วยประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ณ ประเทศญี่ปุ่น

* ภาพประกอบทุกภาพถ่ายโดย ชีรภัทร กิจจารักษ์, มีนาคม 15, 2562

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2564). สถิติผู้สูงอายุประเทศไทย 77 จังหวัด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563. สืบค้น มีนาคม 10, 2564, จาก <https://www.dop.go.th/th/know/side/1/1/335>.
- _____. (2564). แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.2545 – 2564 ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2552. สืบค้น พฤษภาคม 15, 2564, จาก https://www.dop.go.th/download/laws/law_th201523091445461.pdf.
- กฤษฎี รักชาติเจริญ. (2557, มกราคม – เมษายน). การจัดการบริการสาธารณะ: จากมุมมองของการพัฒนาการจัดการภาครัฐ. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ, (1)1, 21-32.
- จินตนา อาจสันเทียะ, และพรนภา คำพราว. (2557, กันยายน – ธันวาคม). รูปแบบการดูแลสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน. วารสารพยาบาลทหารบก, (15)3, 123-127.
- จุฑามาศ ทรัพย์แสนดี. (2563, มกราคม – เมษายน). การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคม ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้องจังหวัดเพชรบุรี. Lawarath Social E-Journal, (2)1, 67-76.
- ณัฐธิดา จุมปา, และแพทย์พักรักษ์ ไชยบุรีรักษ์. (2561, พฤษภาคม – มิถุนายน). สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างความเสมอภาคในสังคม: กรณีศึกษาชุมชนชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงราย. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ), (11)3, 1,508-1,525.
- ธิดารัตน์ สาระพล. (2561, กรกฎาคม – กันยายน). ความต้องการสารสนเทศของผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารชุมชนวิจัย, (12)3, 114-123.
- นันทวุฒิ จำปาม. (2562, พฤษภาคม – สิงหาคม). การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม: สุขภาวะที่ดีของสังคมสูงวัย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, (13)2, 63-73.
- ปกรณ ศิริประกอบ. (2560, กรกฎาคม – ธันวาคม). ถอดบทเรียนการบริหารจัดการสังคมสูงวัยระดับสุดยอดของภาครัฐญี่ปุ่น: มองผ่าน 3 พาราไดม์ทางรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา, 7(2), 39-64.

- สิริมาส หมื่นสาย, และอมร หวังอัครางกูร. (2561). การจัดสวัสดิการและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์. ใน รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 8 “การบริหารจัดการเมืองและท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ 4.0” วันที่ 14 ธันวาคม 2561 (หน้า 105 – 121). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2561). รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย. สืบค้น มีนาคม 10, 2564, จาก http://www.nso.go.th/sites/2014en/Survey/social/domographic/OlderPersons/2017/Full%20Report_080618.pdf.
- อภิชาติ สุขสุเมธ, และนิตยา สีนะว. (2563, กันยายน – ธันวาคม). คุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังกกพ อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *Lawarath Social E-Journal*, (2)3, 89-102.
- Denhardt, R. B. & J. V. Denhardt. (2000, November - December). The New Public Service: Serving Rather Than Steering. *Public Administration Review*, (60)6, 549-559.
- Shizuoka Prefecture. (2021). **Health & Welfare**. Retrieved August 4, 2021, from http://www.pref.shizuoka.jp/a_foreign/english/glance/health.html
- _____. (2021). **Education & Research**. Retrieved August 4, 2021, from http://www.pref.shizuoka.jp/a_foreign/english/glance/health.html

Advanced Search

เกี่ยวกับ TCI ▼

ฐานข้อมูล TCI ▼

ค่า T-JIF

เกณฑ์คุณภาพวารสาร ▼

TH EN

(eng/)

ThaiJO ▼

FAQ

Advanced Search

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

Show entries

Search: 2697-5211

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E- ISSN	TCI Tier	Date for next submission
641	Lawarath Social e- Journal	–	–	2697- 5211	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2568

Showing 1 to 1 of 1 entries (filtered from 1,036 total entries)

Previous

1

Next

Thai-Journal Citation Index Centre (<https://tci-thailand.org/>) ↑

(htt

ps:/

/so

cial

-

plu

gins

.lin

e.m

e/li

neit

/sh

are

?

url

=ht

tps

%3

A%

2F

%2

Ftci

Manage consent